

[Bodil Thrane]

ket har nogen tal, at der er mange hænder i gang, fordi vi har fået så stor en byggeeksport.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg kan garantere Venstres ordfører for, at hvis milliardernes antal blev stort nok, kunne vi få alle hænderne i gang, om det så var til byggeeksport eller til noget andet. Det afhænger kun af, hvilken bevillingsstørrelse man er villig til at vedtage her i Tinget. Så det synes jeg ærlig talt ikke er noget at prale af. Det, der havde været noget at prale af for et liberalt parti, var, hvis man fik hænderne i gang uden statstilskud ved at føre en ansvarlig økonomisk politik.

Det, der undrede mig – og jeg hørte ganske nøje, hvad Venstres ordfører sagde – var, at Venstre lige pludselig hellere ville have en fradragsordning. Så var det, jeg spurgte Venstres ordfører: Hvad er dog det, der er sket, siden Venstre lige pludselig gerne vil have en fradragsordning? Er det, fordi Venstre har skiftet skatteminister? For den tidligere skatteminister har utallige gange fra denne talerstol, når CD havde sine forslag om fradrag for vedligeholdelsesudgifter, tordnet imod det og fortalt Folketinget, at det var uansvarligt, for det ville være umuligt at kontrollere, og det ville skabe kaos i skatteadministrationen.

Så må Venstres ordfører undskyldte, men så bliver man da overrasket, når man lige pludselig fra Venstre får at vide, at alt det, der ville skabe kaos før, alt det, der var uansvarligt, vil Venstre lige pludselig hellere have end noget, man dog i det mindste kan forholde sig til, selv om man er uenig i det.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Når jeg tager ordet her midt i debatten, er det selvfølgelig inspireret af diskussionerne om fradrag. Jeg hørte også i den konservative ordførers tale, at man meget hellere ville have fradrag, men nu måtte man altså lade sig trække til truget og tage denne tilskudsordning.

Så skal jeg minde om, at vi for det første, som også fru Kirsten Jacobsen sagde det, har haft talrige debatter her i salen, hvor vi senest – på ny på foranledning af CD – har drøftet et forslag, nr. L 42, som vi under debatten kom så

langt i forhold til, at vi blev enige om, at vi skulle se på det, der måtte give den største beskæftigelsesvirkning. Det har vi så i finanslovaftalen besluttet os til at vi ville gå mere i dybden med i januar måned for at se, om der er andre måder, man fra 1994 kan anvende de penge på, så man får endnu mere beskæftigelse ud af midlerne.

Derfor må mit spørgsmål til dels fru Pernille Sams, dels fru Bodil Thrane være: Hvad er det, der gør, at man allerede nu mener, at man må foretrække en fradragsordning? Er det ikke bare, fordi det måske lyder lidt mere populært, og fordi man i de to partier har en eller anden idé om, at hvis man laver noget til et skattefradrag, så koster det ikke noget, modsat at tilskud er sådan nogle modbydelige statslige subsidier, som man ikke kan lide? Hvad er ellers vurderingen, der gør, at man foretrækker skattefradrag frem for tilskud? Når man nu fra de to ordføreres side har blandet den diskussion ind i denne sag, som der på nær Fremskridtspartiet er udbredt enighed om, så synes jeg, at vi har krav på et svar.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg vil også gerne melde mig i rækken af ordførere, der er noget mystificeret over denne debat. Det er faktisk en lov om en permanent tilskudsordning, vi er i gang med at drøfte; ikke desto mindre skal man altså høre flere, der står og snakker om, at vi skal have en fradragsordning. Er det da meningen, at vi skal have begge dele, eller hvad har man forestillet sig? Er der fuldstændig åbent for sluserne i statskassen, eller er det bare sådan almindelige tilfældige bemærkninger, man skal høre fra ordførerne? Jeg synes, det ville være rart at få en afklaring af spørgsmålet, om det faktisk er sådan, at regeringsordførerne allerede nu forestiller sig, at det alligevel ikke skal være en permanent lovgivning.

Så vil jeg gerne dertil føje en bemærkning til fru Kirsten Jacobsen, som holdt et meget socialt indigneret indlæg. Det har jeg stor respekt for, men jeg lyttede også til, hvad fru Kirsten Jacobsens forslag til løsning var. Det var at øge standardfradraget for parcelhusejere. Vil det sige, at det er Fremskridtspartiets opfattelse, at de socialt dårligt stillede i dette land befinder sig blandt parcelhusejerne, og resten kan vi